Nr. 85 | Koźmin, środa dnia 25 października 1922 r. | Rok 35

Przedpłata:
Miesięcznie { w eksped. 200 mk. / na poczcie 210 mk.
Numer pojedyńczy . 30 marek
Administracja Koźmin

ORĘDOWNIK POWIATOWY

Wychodzi w środy i soboty

Ogłoszenia:
przyjmuje się za opłatą
mm 1-łam. na str. 6-łam 30.00 mk
mm reklam. 1-ł. na str 3-ł. 50.00 mk
Telefon nr. 34

Dział urzędowy

Nr. 504.

Dotyczy
Składu „Powiatowej Komisji do Walki z Alkoholizmem".

W myśl rozporządzenia Pana Wojewody w Poznaniu z dnia 25 sierpnia 1922 — L. dz. 7952/22 II. A. — utworzono „Komisję do Walki z Alkoholizmem" na powiat Koźmiński, która w myśl artykułu 8 rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 2 czerwca 1922 r. (Dziennik Ustaw R. P. nr. 51, poz. 462), ogłoszonego w „Orędowniku" rok 1922, nr. 61, pozycja 341, składa się jak następuje:

A. Przedstawiciel władzy administracyjnej:

1. Starosta Dr. Zygmunt Czarnecki — jako przewodniczący.

1 a. Starszy sekretarz powiatowy Janusz Andrzejczak - jako zastępca przewodniczącego.

B. Przedstawiciel Minist. Zdrowia Publicznego:

2. Lekarz Powiatowy Dr, Czesław Stęszewski z Koźmina — jako członek.

2 a. Lekarz prakt. Dr. Telesfor Synoradzki z Koźmina — jako członek zastępca

C. Przedstawiciel Ministerstwa Skarbu:

3. Starszy Komisarz Kontroli Skarbowej Stefan Konieczny z Koźmina — jako członek

3 a. Skarbnik Kasy Skarbowej Franciszek Kopczyński z Koźmina — jako członek zastępca.

D. Przedstawiciel Sejmiku Powiatowego:

4. Gospodarz Stanisław Dopierała z Skokowa — jako członek.

4 a. Ziemianin Dyonizy Kuliński z Serafinowa — jako członek zastępca.

E. Przedstawiciel Rady Miejskiej miasta powiatowego Koźmina:

5. Komornik sądowy Bernard Glema z Koźmina — jako członek

5 a. Kierownik Państw. Urzędu Pośrednictwa Pracy Michał Wujek z Koźmina — jako członek zastępca.

F. Przedstawiciele organizacji społecznych, mających na celu walkę z alkoholizmem względnie zrzeszeń oświatowych lub spółdzielczych:

6. Ks. Wikarjusz Tadeusz Nowakowski z Koźmina — jako I. członek.

6 a. Mistrz rymarski Stanisław Antoniewicz z Koźmina — jako członek zastępca,

7. Starszy naczelnik poczty Hipolit Drzemczewski z Koźmina — jako II. członek.

7 a. Mistrz obuwniczy Józef Borowski z Koźmina — jako członek zastępca.

Komisja ta rozpoczyna czynność swą w myśl art. 8, 9, 10 i 12 rozporządzenia Wykonawczego z dnia 2 czerwca 1922 (Dz. Ustaw R. P. nr. 51, poz. 462 i „Orędownik" nr. 61 poz. 341, rok 1922) oraz na mocy rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 5 września 1922, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewn. i Ministrem Skarbu w przedmiocie regulaminu dla Komisji do Walki z Alkoholizmem, (Monitor Polski nr. 218 poz. 147, rok 1922) w dniu 26 października br.

Wyżej wymienionych członków Komisji proszę przeto niniejszem o przybycie na pierwsze posiedzenie, które się odbędzie w czwartek, dnia 26 października br. o godzinie 2-giej popołudniu na sali Starostwa tutejszego. — Nr, dz. 5673/22 St. —

Koźmin, dnia 23 października 1922.

Starosta, w zast. Andrzejczak.
Starszy Sekretarz powiatowy

Nr. 505.

Dotyczy
zakazu sprzedaży i wyszynku napojów alkoholowych przed i podczas wyborów do Sejmu i do Senatu

W związku z koniecznością jaknajbardziej wydatnego zapewnienia bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego przed i podczas wyborów do Sejmu i do Senatu **zarządzam niniejszem na cały obszar powiatu Koźmińskiego** w myśl rozporządzenia p. Wojewody w Poznaniu z dnia 3 października b. r. — L. dz. 9903/22. II. a. i na mocy § 6. rozporządzenia z dnia 2 czerwca 1922 (Orędownik nr. 61, poz. 341, rok 1922 **co następuje:**

Na podstawie artykułu 7 punkta e 1 i 2. ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży i spożycia napojów alkoholowych (Orędownik) nr. 48, poz. 277, rok 1922) **zakazuje niniejszem sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych przez cały czas od 1-go do dnia 5. listopada 1922 włącznie i od 10-go do dnia 12 listopada 1922 r. włącznie** uwzględniając przytem postanowienie art. 7-go punkt f. tejże ustawy, co do zakazu sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych **w czasie przed- i poświątecznym.**

Padając powyższe zarządzenie do wiadomości publicznej — proszę pp. Burmistrzów, sołtysów gmin i dworskich, aby zarządzenie to — oprócz tego — w zwykły sposób w miastach, gminach i obszarach dworskich obwieścili.

Władze policyjne i posterunkowych P. P. wzywam, aby ścisłego przestrzegania powyższego zarządzenia dopilnowali i niestosujących się do zarządzenia tego w myśl art. 8 ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. do ukarania podali, a co czynię ich osobiście odpowiedzialnymi. — Nr. dz. 5797/22 St. —

Koźmin, dnia 19. października 1922 r.

Starosta,
w z. Andrzejczak, st. sekretarz powiatowy.

Nr. 506.

Rozporządzenie
Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 22 września 1922 roku
w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 10 grudnia 1920 roku o dostarczaniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg publicznych i obszar województw: poznańskiego i pomorskiego.

Na podstawie ustępu drugiego art. 11 i art. 12 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 roku o dostarczaniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów (Dz. U. R. z 1921 r. Nr. 6 poz. 31) oraz art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 30 poz. 247) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o dostarczaniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów (Dz. U. R. P. z 1921 r. nr. 6 poz. 31) rozciąga się na obszar województw: poznańskiego i pomorskiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych
(—) Rybczyński
Minister Spraw Wewnętrznych
(—) A. Kamieński

Powyższe podaje do ogólnej wiadomości.
L. Dz. 5784/22

Koźmin, dnia 17 października 1922

Starosta, w zast. Andrzejczak
Starszy Sekretarz powiatowy

Nr. 507.

Dotyczy
udzielenia zezwoleń na przekroczenie granicy za paszportem poza ustalonymi urzędowo punktami przejść granicznych.

Zdarzają się coraz więcej wypadki, że osoby udające się zagranice stawiają życzenia na starostwie, aby im udzielono przepustki na przejście granicy poza urzędowo ustalonymi punktami tj. w miejscach innych mianowicie dopuszczonych w małym ruchu granicznym jak np. przez Zduny.

Zaznaczam, że życzenia te uwzględnione być mogą li tylko w nagłych i uzasadnionych wypadkach jak udawania się na pogrzeb za granicę, dalej osobom chorowitym, które dłuższej podróży podjąć się nie mogą i w podobnych wypadkach, zaś w każdym razie za przedłożeniem dowodów uzasadniających konieczność udzielenia takiej przepustki a mianowicie telegramu, świadectwa lekarskiego i innych poświadczeń.

Wszystkie inne nieuzasadnione życzenia odtąd uwzględniane nie będą.

— Nr. dz. 5803/22 St. —

Koźmin, dnia 19 października 1922 r.

Starosta, w zast. Andrzejczak
Starszy Sekretarz powiatowy

Nr. 508.

Ogłoszenie.

Po myśli art. 129 umowy zawartej między Polską a Wolnem Miastem Gdańskiem z dnia 9 listopada 1920 — skazani przez Sądy Gdańskie obywatele polscy, przeciw którym postępowanie karne zawisło już w chwili przejścia wymiaru sprawiedliwości tj. w dniu 1 lutego 1920 i do których odnoszą się odpowiednie warunki przejęcia ściągania karnego wskazane w art, 123 ustępach 1 lub 2 powołanej umowy, mogą żądać aby wykonania kary przekazano władzom polskim.

Wzywa się interesowanych, by do dni 8 przedłożyli tutejszej Prokuraturze wszelkie daty potrzebne do żądania przejęcia wykonania kary przez władze polskie.

Ostrów, dnia 12 października 1922 r.

Prokurator przy Sądzie Okręgowym.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości osobom interesowanym. — L. dz. 5761/22 St. I. —

Koźmin, dnia 16 października 1922 r.

Starosta w. z. Andrzejczak.

Nr 509. Powołując się na obwieszczenie moje z dnia 11. listopada 1920 r. (Orędownik nr. 91 poz. 508) zwracam ponownie uwagę na obowiązek donoszenia władzy policyjnej każdego wypadku cholery.

Donosić winni:

a) lekarz leczący,
b) głowa rodziny,
c) pielęgnujący chorego,
d) głowa domu, w którym wypadek wystąpił,
e) oglądacz zwłok.

Niedonoszenie będzie według punktu 1 § 35 ustawy pruskiej z dnia 18. sierpnia 1905 r. dot. zwalczania chorób zakaźnych grzywną do 1500 mk. wzgl. więzieniem karane. — L. dz. 5787/22 St. I. —

Koźmin, dnia 18. października 1922 r.

Starosta, w zast. Andrzejczak

Obwieszczenia innych władz.

Nr. 510.

Zaliczki zwrotnie

dla nauczycieli szkół powszechnych mogą być podjęte w Kasie Skarbowej. Dla umożliwienia osobistego pobrania wyznacza się dla panów nauczycieli pozamiejscowych sobotę, dnia 28 bm. od godz. 3—6 popołudniu. Dla pobrania zaliczek dla innych osób należy przynieść blankiet z podpisem.

Kasa Skarbowa Kopczyński

Nr. 511. PP. sołtysów gmińskich wzywam budżety i repartycje gminne za lata 1914, 1919, 1920, 1921 i 1922 **dnia 28. b. m.** (obecność przy przeglądzie wojskowym w Pogorzeli;) **w tut. biurze przedłożyć.**

Stawienie się wszystkich PP. sołtysów z powyżej wymienionemi dokumentami jest konieczne potrzebne.

Pogorzela, dnia 23 października 1922.

Komisarz obwodowy
Szatkowski.

Dział nieurzędowy

Ku czci dla poległych żołnierzy!

Doroczny dzień zaduszny jest dla katolika zawsze dniem poważnego nastroju i budzi w jego sercu szlachetniejsze uczucia. Z okazji zbliżania się dnia Zadusznego korzysta Zarząd Polskiego Żałobnego Krzyża, aby odświerzyć pamięć poległych za Ojczyznę braci, polecić ich dusze modłom, a ich groby troskliwej opiece społeczeństwa. Ze składek zebranych w roku ubiegłym uporządkował Zarząd Okręgowy Polskiego Żałobnego Krzyża na Poznańskie 1885 grobów poległych i zmarłych żołnierzy i obsadził je bluszczem. Ustawił krzyże na 1340 grobach w następujących miejscowościach: W Poznaniu, Gnieźnie, Pleszewie, **Koźminie** Międzychodzie, Grodzisku, Ostrowie, Nowej Wsi — Zbąszyń, Rawiczu, Szamotułach, Witkowie, Jarocinie, Wolsztynie, Buku, Skalmierzycach, Wrześni, Śremie, Lesznie i na cmentarzach obozowych w Strzałkowie i Szczypiornie. Na przeważnej ilości tych krzyżów utrwalono nazwiska zmarłych. Na ogrodzenie i uporządkowanie cmentarzy w Poznaniu, Lesznie, Gnieźnie i Nowejwsi — Zbąszyń udzielono subwencji, wykończono projekt nowego cmentarza garnizowego w Poznaniu i wykonano projekt na pomniki dla poległych żołnierzy. Prace te zdołał Polski Żałobny Krzyż wykonać tylko dzięki ofiarnej pomocy społeczeństwa, które kwestę ubiegłogo roku przeprowadzoną poparło chętnie i wydatnie. **Ponieważ działalność Polskiego Czerwonego Krzyża nie jest ukończona i znaczna ilość grobów oczekuje jeszcze uporządkowania, apelujemy i w tym roku do społeczeństwa o pomoc pieniężną. W tym celu odbędzie się za zezwoleniem władz państwowych w dniach od 1 do 8 listopada br. ogólna kwesta na groby dla poległy i zmarłych żołnierzy.** Wiel. XX. Proboszczów upraszamy o łaskawe zorganizowanie kwesty w swoich parafjach i odesłanie zebranych ofiar do kasy arcybiskupiej w Poznaniu.

Zarząd Okręgowego Polskiego Żałobnego Krzyża
(—) Szmytkowski por. u. w. i sekretarz
(—) Biskup Łukomski, przewodniczący.

Powyższą odezwę podajemy do publicznej wiadomości — z prośbą do społeczeństwa, o łask. poparcie akcji składkowania w tutejszym powiecie, którą to akcją przeprowadzą Wiel. Ks. Ks. Proboszczowie w swoich parafjach w czasie od 1. do 8. listopada br.

Oprócz tego przyjmuje składki na powyższy cel:

1. **St. sekretarz powiatowy p. Andrzejczak, sekretarz i skarbnik Towarzystwa P. Ż. K. w Koźminie, Starostwo, pokój 2.**
2. **Powiatowa Kasa Oszczędności w Koźminie.**

Pokwitowanie złożonych i zebranych składek udzielimy po ukończeniu akcji składkowej w „Orędowniku"

W końcu nadmienić sobie pozwalamy, że wszystkie groby poległych na wojnie żołnierzy, powstańców i weteranów polskich ą mianowicie: w Koźminie (4), w Borku (5), w Pogorzeli (2), w Wałkowie (1) i w Mokronosie (3) zaopatrzone zostały względnie w tych dniach zaopatrzone zostaną w krzyże dębowe z nazwiskami poległych.

Dalsze zaś składki służyć mają na uporządkowanie i ewtl. omurowanie grobów.

Koźmin, dnia 21 października 1922 r.

Towarzystwo Polskiego Żałobnege Krzyża
Oddział na powiat Koźmiński

Przewodnicząca
Drowa Wyszyńska

Sekretarz i Skarbnik
Janusz Andrzejczak,
Starszy Sekretarz powiatowy.

Wiadomości pozamiejscowe

Łódź. (Trocki w Polsce). Do pewnej tutejszej restauracji wystąpiła kilku robotników. Podczas ożywionej rozmowy jeden z nich, Owczarek, wzniósłszy toast, krzyknął: „Niech żyje Trocki!" O powyższym fakcie jakaś kobieta zawiadomiła komisarjat policji i wkrótce nietrzeźwi goście znaleźli się w komisarjacie. Tu jednak Owczarek oznajmił, iż pił zdrowie swego kuzyna Trockiego, który mu wiele dobrego wyświadczył i w dowód prawdy przedstawił rzeczywiście bilet wizytowy swego kuzyna.

Łódź. (Straszny wypadek). W piątek, w godzinach rannych w domu przy ulicy Zawadzkiej miał miejsce straszny wypadek. Gdy służąca w mieszkaniu na drugiem piętrze. Teofila Krawczyk weszła na stolik obok okna, by umyć szyby, stolik nagle wywrócił się i K. spadła z drugiego piętra na bruk. Zawezwany natychmiast lekarz pogotowia stwierdził śmierć wskutek pęknięcia czaszki. Po przybyciu władz zwłoki o godzinie 3-ciej po południu przesłano do prosektorjum.

Ludożerstwo w Rosji. Z ramienia rządu sowieckiego, dr. Rosenstein na czele komisji specjalnej bada sprawę ludożerstwa. Z raportu tego zdaje sprawę komisarz zdrowia Siemaszko w urzędowych „Izwiestjach". — Dr. Rosenstein zbadał szczegółowo około 200 wypadków ludożerstwa, przedstawionych mu przez wydział sprawiedliwości w Smarze i doszedł do takich wniosków: Obok wypadków ludożerstwa, zdażały się też wypadki trupożerstwa (nekrofagja). To ostatnie przejawiało się u jednostek mało rozwiniętych, pozbawionych poczucia społecznego, brutalnych. Większość z nich to analfabeci. Niektórzy nie umieli rachować, a nawet nie mieli pojęcia o miesiącach czy tygodniach. — Co się tyczy ludożerców, to oprócz rysów powyższych odznaczali się oni jeszcze okrutnością, skłonnościami zbrodniczemi. Nie czekali oni, jak tamci, ostatnich granic głodu, lecz zabijali swe ofiary, by nie cierpieć głodu. Dr. Rosenstein badał m. in. 28-letniego mężczyznę, który pożarł 16 osób. Ludożerca zaprzeczał temu, twierdząc, że zjadł „tylko" 8 osób. Pierwszą z ofiar była jego własna żona. Jest to typ zwyrodniały, brutal, o wyłupiastych oczach, zawsze otwartych ustach i zwisającej szczęce. Jest to dziedzicznie obciążony alkoholik. — Siemaszko, kończąc swe sprawozdanie, oświadcza, że sowiet samarski na żądanie wydziału sprawiedliwości, postanowił nie rozpatrywać więcej spraw o ludożerstwo, lecz sprawców ludożerstwa przekazać Departamentowi Zdrowotności. — Oto obrazki z Rosji sowieckiej po 5 latach dyktatury bolszewickiej.

Przyszłe monety metalowe. Projekt Ministerstwa Skarbu zastąpienia dotychczasowych banknotów papierowych zdawkową monetą metalową jest niewątpliwie praktyczny. Dodatnie jego strony zaznaczają się bowiem w dwóch kierunkach, dla Państwa i dla publiczności. Proste obliczenia wykazują, że już po roku wybicie monet metalowych Skarbowi się opłaci, ponieważ nie będą one podlegały zniszczeniu w przeciwieństwie do banknotów papierowych. W razie zaś zamierzonej zmiany marek na złote polskie, monety metalowe choć zostaną wycofane, nie stracą jednak swej nominalnej wartości. Dla publiczności będzie to również wielkie udogodnienie. Przy obecnym niskim kursie marki i związanej z tem drożyźnie, noszenie przy sobie cz!ego stosu olbrzymich banknotów potrzebnych na najskromniejsze choćby tylko wydatki, nie jest ani przyjemnie, ani wygodne. To też projekt Ministerstwa Skarbu obudził ogólnie żywe zajęcie.

Jak się z właściwego źródła dowiadujemy, monety metalowe będą puszczone w obieg dopiero w lutym, a od tej chwili będą one wypuszczane stopniowo w okresach pięciomiesięcznych.

Obecnie przygotowują się rysunki i wzory w Głównym Urzędzie Probierczym pod kierownictwem p. dyrektora Aleksandrowicza. Wzór ostateczny nie został jeszcze dotychczas ustalony, ale prawdopodobnie przyjęty zostanie jeden ze zgłoszonych projektów. Według tego projektu monety będą wybite z dwuch gatunków metalu o odcieniu żółtym i białym. Na jednej stronie będzie umieszczony rysunek, przedstawiający postać niewieścią, na drugiej wśród wyrytego wawrzynowego wieńca liczba, oznaczająca wartość monety.

Wyryte będą monety 100, 50 i 20 a przypuszczalnie i 500 markowe. Wielkość ich, zależnie od wartości monety, będzie się równała dawniejszym rosyjskim monetom 3 i 1 kopiejkowym.

Monety te będą wykonane w kraju, częściowo z materjałów własnych, a częściowo ze sprowadzonych z zagranicy. Z zagranicy sprowadze się odpowiednie maszyny, służące do wybijania pieniędzy oraz krążki (dotychczas przyszło do Polski pięć maszyn). Sztangi i inne potrzebne części składowe maszyn sporządzone będą w kraju.

Praca w tym kierunku postępuje w tempie, jak na nasze stosunki, dość szybkiem. Część maszyn została już sprowadzona i poczyniono starania o odpowiedni lokal. Nie uzgodniono dotycząs jedynie wzoru na rysunek i ostatecznej wielkości przyszłych monet.

Kalisz. (List z Chin szedł do Polski pół roku). Kaliszanka pani O., wyruszywszy podczas bombardowania Kalisza bez celu podróży, zawędrowała aż do Chin, gdzie wyszła za mąż i osiedliła się na stałe w Chinach. Aczkolwiek pisze w liście swym który wysłała do Polski w maju br., a który doszedł rąk adresowanych br. — pani O. czuje się nieźle w państwie niebieskiem, jednakże pragnęła by wróćić do kraju, ale skarży się posiadając zaledwie 2000 funtów szterlingów, nie widzi żadnego interesu w powrocie, gdyż za te pieniądze się nie utrzyma. Gdy pani O. wiedziała, że dzisiaj za funt płacą do 25000 mk., że za swe funty dostałaby około 100 miljonów, za które kupić można jeszcze nie najgorszy majątek, z pewnością porzuciłaby „chińskie mury" i wróciła do kraju, o którym marzy i tęskni.

Swarzędz. (Niezwykły jubileusz). P. Jadwiga Springerówna, służąca, obchodziła 1. bm. 25-letni jubileusz u p. Gabrjeli Stefańskiej. — Jubileusz jak na obecne czasy niepowszedni.

Rozmaitości

Telealarm. Jeden z elektrotechników londyńskich zbudował przyrząd, mający zabezpieczyć przed włamaniem i pożarem mieszkania podczas nieobecności ich właścicieli.

Przyrząd ten, nazywany przez wynalazcą „Telealarmem", składa się z niewielkiego pudełka, zawierającego maleńki gramofon i telefon. Dzięki kombinacji przewodników elektrycznych i kontaktów, umieszczonych w różnych miejscach, przy drzwiach i oknach mieszkania, otwarcie przemocą drzwi lub okna puszcza w ruch przyrząd i zaalarmowanej telefonistce wystarcza połączyć przyrząd z najbliższą stacją policyjną, aby usłuszano tam w słuchawce telefonicznej wołanie: „Złodzieje w mieszkaniu" (tu następuje adres!) powtarzając się w ciągu dwudziestu minut.

W razie zaś pożaru, termometr elektryczny, umieszcony przy telearamie, puszcza go także w ruch, a wówczas przyrząd, połączony ze stacją straży ogniowej woła ogień (tu następuje adres)!

Liczne próby, dokonane z telealarmem, wykazały taką jego praktyczność, że tak władze policyjne, jakoteż straż ogniowa Londynu, uznały go za godny polecenia i zastosowania.

W poszukiwaniu nowego tańca. Jak zapewniają amerykańscy, angielscy i francuscy mistrze sztuki tanecznej, świat znajduje się obecnie w poszukiwaniu nowego tańca.

Podczas ubiegłego karnawału letniego w modnych kąpielach i uzdrowiskach Ameryki, Anglji i Francji nic wynaleziono nic nowego, pomimo że powojenny szał tańca wcale nie osłabł.

W Deauville wprowadzono tylko pewną odmianę tanka, „four step tango". W Nowym Jorku, tej ojczyźnie fox-trotta, panują wciąż najrozmaitsze kombinacje tego tańca, między innemi mieszanina fox-trotta z walcem „hesitation".

Akadademje tańca najpróżno wysilają mózgi nad wynalezieniem nowej sensacji. Pomimo ogłoszenia konkursów, brak pomysłów nowych.

Ale nie traćmy nadziei. Popularne tańce nie powstają w akademjach tańca, lecz śród samych tańcerzy. Tego dowodem wszystkie tak modne dzisiaj tańce, będące wytworem mózgów, a raczej nóg ludów poł-dzikich i dlatego tak proste i łatwe.

W naszym rejestrze handlowym A zapisano dzisiaj pod nr. 19 następującą firmę:

Józef Kodur, skład szkła, porceleny, emalji sprzętów domowych i kuchennych, warsztat blacharski i interes pokrywania dachów w Koźminie.

Właśc. Józef Kodur kupiec i mistrz blacharski w Koźminie

Koźmin, dnia 1 września 1922 r.

Sąd powiatowy

W naszym rejestrze handlowym A zapisano dzisiaj pod Nr. 84 przy firmie:

Julie Schmul — Dobrzyca, że firma została wymazaną.

Koźmin, dnia 21 października 1922 r.

Sąd powiatowy

Nakładem i drukiem Edwarda Kraszewskiego w Koźminie. Odpowiedzialny redaktor Edward Kraszewski w Koźminie